

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Vandregisili Abbatis, Ex ea quæ optima fide extat apud V. P. Laurent. Surium. Quo tempore obierit, patet infrà.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

Vide Tom.
8. Annal.
C. Baron.

VITA S. VVANDREGISILI, ABB
tis, Ex ea qua optima fide extat apud V. P. La
rent, Surium. Quo tempore obierit, patet
frã.

22. Julij.
Pater eius
VValechisus
in regione
Virdunensi.

Fuit Comes
Palatij.

Cam Sponsa
nobilissima
seruat corpo
ris integrita
tem.

PRAECLARVS atque gloriosus vir Do
mini VVandregisilus, cognomento VVand
do, in Virdunensi regione, nobilibus a
modum parētibus ortus, patre nimirum VVale
chiso, Pipini, excellentissimi Principis Franco
rum consobrino, primū sub Dagoberto re
militaribus aulicisque nobiliter fuit educatus
disciplinis. Cumque cum aetate, in dolis prestan
tia omnibus admiranda paulatim accrescere
multaque de se virtutis militaris indicia mi
mè vulgaria præberet, Dagobertus rex reg
sua Comitem eum constituit, & multiplicibus
auctum honoribus indies ad maiora prouexit.
Cum verò & aetas & dignitas nuptijs matura
set, parentes illi virginem quandam, licet inno
to, nobilissimis natalibus ortam desponsarunt
solenni que more nuptias celebrarunt. At VVand
dregisilus, virginei floris amantissimus, mo
sponsae virginitatis integritatem suadere, casti
tatis munus prædicare, suauissimum Christi
morem inculcare, modisque omnibus conatus
vt thorum ad extremū vitæ spiritum odore vir
gineæ castitatis redolentem immaculatum con
seruent. Sponsa verò castissimis monitis exhi
larata, supernoque lumine illustrata, Quæ so
inquit, nobilissime virorum, vt quæ ore pro
mis, actu explere non differas, meque famulan
tuam æterni Regis castris committas. Tum ille
mirificè de casta illius voluntate gauisus, abie
cto ve

quo vestium splendore, sacro habitu Christi ser-
 uantem professus est, sponsamque virginem,
 velo piæ religionis opertam, sacrarum virginû
 monasterio ilicò tradidit sociandam; quæ vi-
 re cursum sanctitatis opinione celebrem mul-
 tis virtutibus atque miraculis exornasse dicitur;
 ipse verò, rebus suis in pauperes distributis, o-
 mnibus seculi curis atque impedimētis nudus,

*In monte
 Falconis sit
 monachm.*

in loco, qui Mons Falconus dicitur, viriliter
 cum hoste antiquo certamen instituit: eiusque
 insidias & oppugnationes egregiè sustinuit.
 Cùm autem inuidus pios eius conatus per se
 frangere non posset, protinus Regis procerum-
 que animos concitauit, ut ab illo viuendi insti-
 tuto eum reuocarent, atque pristinæ dignitatis
 molestias subire compellerent. Itaque Rex eum
 accersiri, & suscepti instituti rationem reddere
 iubet. Nec recusauit Vandregifilus, Dei fretus
 auxilio: cuius opem iam antè in angustijs rebus-
 que aduersis præclarè expertus fuerat. Cùm ve-
 rò regias festinus properaret ad ædes, antè fores
 palacij subitò offendit pauperem quèdam cum
 vehiculo, quod ei sola erat domus, luto miserè
 immersum. Cumque alij miserum præterirent,
 alij cachinnis, ut fieri solet, exciperent, ipse de
 equo, cui insidebat, cum grauitate descendens,
 pauperi manum porrexit, & plaustrum non si-
 ne ingenti molestia de luto leuauit. Id quidam
 stolidorum conspicati, simulque amictum eius
 luto scædatum cernentes, vanæ gloriæ & teme-
 ritatis eum insimulare non sunt veriti. At ille,
 optimo conscientiæ suæ testimonio fretus, ca-
 lumnias furda aure pertransibat, opprobiaque
 æquo animo tolerabat; cùm ecce Angelus Do-
 mini

*Officiosè
 suam operã
 nouat paupe-
 ri.*

*Angelico mi-
nisterio eius
vestes mun-
dantur.*

mini vestem eius mundare est visus, multo
quàm antè candidiorem reddere. Ea res cū Re-
innotesceret, cerneretque Dei famulum man-
simis præditum moribus, perditorum homi-
calumnijs nihil moueri; honorificè à se dimi-
sum pietatis ac religionis operibus liberè va-
re permisit.

*Construit
monasteriū.*

Regia igitur auctoritate securus vir Dei, in-
lisganguū commigrauit territorium, vbi mo-
sterium in possessione propria construxit, qui
deindè maximarum virtutum studijs celebra-
tum reddidit. Ibi namque vigilijs, ieiunijs,
orationibus viriliter infiltens, clarissimos
hoste triumphos egit. Inediæ adeò patiens era-
vt tota hebdomada, exceptis prima & quinta
sabbati in cibū potumve admitteret nihil. Quo-
dam verò nocte dū obuolutus de more cili-
mēbra quieti dedisset, angelico ductu Bobiæ
in Italia monasteriū lustrauit, diuinoq; hoc mi-
nitus est oraculo, vt ob explorandam arctior
continētix semitam talia loca inuiseret. Tribus
igitur pueris itineris sui comitibus & a fello
sumptis, Alpium iuga transmisit, Bobiumq; in-
gressus, à discipulis B. Columbani peraman-
est exceptus: vbi multa futurorū præfagia pos-
ris intimanda à Deo cognouit. Inde verò celestis
iterum monitus oraculo Romam petijt, vbi vo-
tis omnipotenti Deo ritè persolutis, denuò per
Alpes ad Gallica rura iter conuertit. Cū autē
transcens Alpibus, hospitij causā monasteriū
quoddā Romanis nuncupatū vltra saltū Iure-
sem situm peteret, sanctissimis monachorū isto-
rum disciplinis vehementer delectatus, eorum
se militia adiūgit, annisq; admodum 10. spirita-

*Mira eius
inedia.*

lia ibide
tum suar
noribus,
Christi s
xit: cæle

Eoder
gis, filij

thomage
sanctitat

tus VVar
vt occide

magum p
uerēter c

accepto c
munere:

sibi impo
præsul e

consuit.
rum hon

stibus fr
re, & via

go, vni C
sus, asic

chinoa
gnam so

loco flu
termino

auxit. Tu
cessit, c

care an
nei Reg

Tam ve
perfect

clarior

lia ibidem stipendia fecit, suauissimoque virtutum suarum odore multos è medijs mundi honoribus, ac certissimis animarum periculis, ad Christi seruitutē & viam salutis æternam adduxit: cælesti visione ibidem quandoq; cōsolatur.

Decem annis in monasterio quodam sanctissimè viuit.

Eodē tempore, anno tertio Clodouei Regis, filij Dagoberti, Audoenus sedem vrbs Rothomagensis adeptus, doctrinæ munere & vitæ sanctitate celebris habebatur. Cuius fama exciuitus Vandregifilus, simulque in visu admonitus vt occidentalia Galliæ reuiferet loca, Rothomagum peruenit; vbi ab antistite venerabili reuerēter exceptus, sacris est initiatus ordinibus; acceptoq; etiam paulò post sacræ benedictionis munere: eximia cum laude explebat ministeria sibi imposta. Quamobrē memoratus gloriosus præsul eum in vrbe secum perpetim retinendū censuit. At verò egregius Dei cultor, mundanorum honorum fastidio laborans, vt tutius cælestibus frueretur, secreta eremi ardenter expetere, & viam oēm tentare, vt excusso seruitutis iugo, vni Christo, ab hominum cōsuetudine auulsus, assiduo militaret. Talia volenti animo, Erchinoaldus vir religionis studiosissimus, magnam soli partem, quam veteres, ob riuum in eo loco fluentem, Fontanellam vocabant, cōtulit, terminosq; monasterio cōstruendo aptissimos auxit. Tum vir sanctus, ciuitate relicta, eò concessit, cum nepote suo Godone: ac cœpit ædificare anno Dominicæ Incarnationis 645. Clodouei Regis II. sedente beatissimo Papa Martino. Tam verò solerti studio, tantaque industria perfectum est, vt penè illo in tempore alijs præclarioribus cœnobijs æquaretur.

Initiatur sacris ordinibus.

Et qui-

*Construit
Fontanelle
se monaste-
rium, & con-
gregat trecē-
tos mona-
chos.*

*Betto dum
vult virum
Dei confode-
re, diuinitus
punitur.*

*Conuertit
multos popu-
los ad Chri-
stum.*

Et quidem non multò post, spectata vitæ mo-
rumq; sanctimonia, trecentos haud infima con-
ditione discipulos ibidem congregauit. Por-
complures alias viri Domini ædificauit basi-
cas egregij operis: quas sanctorum reliquij
Romano Pontifice impetratis insigniter exor-
nauit. Accidit autem die quodam, vt Betto qu-
dam custos regij saltus, loco illo, in quo fratres
manibus victui necessaria comparabant, cedere
ab iisdem compelleretur: vnde liuoris peste con-
reptus, simulque dæmone plenus, viro Dei la-
cea ad necem inferendam prompta occurrere
sed mox vltio diuina dexteram labefactans, in-
sum insuper à dæmone arreptum humi stravit
quem vir sanctus, eius misertus, prolixis precibus
tandem erexit, sanumque ad propria ad-
dimisit. Claruit & prophetiæ spiritus ita vt quæ
ventura essent, plurimis indicârit. Alijs præter-
eà miraculis admodum clarus extitit; sed nulli
maior illius laus, quam quòd ingentem populi
multitudinem nefaria idolorum superstitione
conflictantem Christi cognitione illustrauerit
& diabolicæ seruitutis iugum ceruicibus illo-
rum excusserit, assiduisque monitis in viam
fidei sine vllò errore perduxerit. Erant & om-
nes Calætorum populi ad eò vitam & moribus ef-
ferati, vt præter Christianum nomen haberent
nihil, quod eorum religionem à gentiliū di-
stingeret. Eos vir diuinus à mentis cæcitate &
insipientis animi temeritate, ad tantam vitam
modestiam & puram ad eò religionis adduxit
cultum, vt in ijs cælestis quædam respub. diu-
nis opibus florentissima cerneretur. Nec minor
illi cura, vt afflictos & pauperes, & consilio &
opibus re-

opibus re-
pia pressis
His vir-
tum & no-
trix cæle-
stis vitæ si-
dem vltim-
ne, cum ia-
instaret te-
piternæ qu-
animâ cæle-
mini 665. i-
liani Papa
militer vn-
Corpus ei-
li ab eo co-
annis 40.
requieuit.
ino Tarua
nobij Abb-
corpus, se-
rat, ita ab-
si eodem
multorum
clesiam tr-
MARTY-
uenat-
lorum E-
75. Lin-
CVM
me
stia
narem q; o-
opibus

opibus recrearet, & se suaque omnia cum inopia pressis benignè communicaret.

His virtutum insignibus egregiè clarus, sextum & nonagesimum implevit annum, cum patris cælestis desiderio accensus assiduis lachrymis vitæ suæ peregrinationem deplorabat. Tandem vltima imò salutifera correptus ægritudine, cum iam gloriosum beatæ consummationis instaret tempus, cælesti munitus viatico, sempiternæque beatitudinis prægustata dulcedine, animâ cælo reddidit, anno ab incarnatione Domini 665. indictione octava, Pontificatus Vitaliani Papæ II. ac Tertij Clotarij Regis anno similiter vndecimo: sedis verò suæ 20. inchoato. Corpus eius fuit in ecclesia beati Pauli Apostoli ab eo constructa honorificè conditum; vbi annis 40. admirandis virtutum signis clarum requieuit. Postea verò à Domini quippe 729. Bano Taruanæ vrbis antistes, & Fontanellæ cœnobij Abbas, referat monumento, non modò corpus, sed & vestimenta quibus inuolutum erat, ita ab omni corruptione integra reperit, ac si eodem planè die tumultatum fuisset; quod multorum gaudio & lacrymis, in beati Petri Ecclesiam transtulit.

MARTIRIVM S. APOLLINARIS RAUENNATUM primi Episcopi, & à B. Petro Apostolorum Principe ordinati. Passus est Anno Christi 75. Lini Papæ 6. Vespasiani Imperato. 4.

CVM Petrus Apostolorum princeps, Romę, diuini verbi prædicatione rem Christianam mirificè multiplicaret, Apollinaremque discipulum Christianę discipline cog-

Obitus eius.

Post 40. annos corpus & vestimenta eius integra inuenta

Vide C. Baronij Annala Tom. 1. not. in marty. Rom. 23. Iulij. S Petrum Apollinarem Rauennate mittite

